

съвѣты-тѣ имъ, но даже и прѣзиратъ гы, като искатъ каквото става да става по тѣхному. Тѣ никога не търпятъ противурѣчие нито обсѫжданіе на дѣла-та си даже отъ равны-тѣ сп, а не отъ хора които по тѣхно-то мнѣніе сѫ дѣлжни да ся не показвать прѣдъ тѣхъ че и тѣ знаѣтъ и разбираятъ иѣщо, и които искатъ тѣ като други-тѣ да выкатъ “тѣй чорбаджи, ты знаешъ.” Това сѫ послѣдици на неученіе-то, на своеолънни-тѣ имъ до нынѣ дѣйствія, на лошій-тѣ духъ вдѣхнатъ тѣмъ отъ Грыцко-то духовенство да прѣзиратъ учены-тѣ и да не даватъ вѣрѣ на думы-тѣ имъ, и на лошій-тѣ примѣръ, който сѫ дали прѣдшественици-тѣ наши учители, като сѫ били принудени да имъ работѣствуватъ и да не щадятъ прѣдъ тѣхъ тамянѣ-тѣ на хваленіето. Сегашни-тѣ учители като не могатъ, и като не трѣба да правятъ това, тѣ не сѫ добры за чорбаджийство-то, и чорбаджинѣ-тѣ не прѣставватъ отъ да осаждатъ поведеніе-то имъ, и да сочатъ и да похваляватъ поведеніе-то на онѣзи учители които сѫ прѣмили да гы ласкаютъ.

Това тѣй казано прѣдставлява само чорбаджии-тѣ виновни въ неуспѣхъ-тѣ на наши-тѣ общественни работи; но не сѫ само тѣ кривы, има трески за дѣланіе и у наши-тѣ побратими учители. Като дойдатъ въ Бѣлгаріѣ, тѣ сѣкашь че идатъ въ един завоеваник земїж, дѣто искатъ да самовластуватъ и да управяватъ всичко по едни отвлечени идеи, идеи които лесно ся добыватъ отъ безразборна начитанностъ, но не ся приспособяватъ тѣй лесно на всяко място, а най вече тамъ дѣто не е приготвено отъ по-напрѣдъ което трѣба. Тѣ не гледатъ състояніе-то и положеніе-то на народа и не сѫдятъ по него на какво е способенъ, ами турятъ себе си вмѣсто народъ-тѣ и искатъ отъ него да върши туй, за което виждатъ себе си способни да вършатъ, и да го вършатъ еще тѣй както тѣ искатъ; а не смѣтатъ на разстояніе-то въ което ся памѣрватъ едни-тѣ отъ други-тѣ отъ къмъ развитіе-то. Тѣ не гледатъ да ся върше това което може и както може, съ едно вѣзмѣжно къмъ по-добрѣ направление, но гледатъ на това което искатъ и както го искатъ; а него не сѫ сполучили ни пай силни-тѣ Монарси на свѣтъ-тѣ а